

VERENIGING

"Het Reewild"

Reeën in Nederland

Reeën

Door middel van deze folder verschaft de Vereniging Het Reewild u informatie over het ree in Nederland.

Hertensoorten in Nederland

De in Nederland voorkomende hertensoorten verschillen nogal van elkaar en zijn dan ook goed te onderscheiden.

In Nederland komen de volgende soorten voor:

- Edelhert (*Cervus elaphus*)
- Damhert (*Dama dama*)
- Ree (*Capreolus capreolus* L)

Incidenteel wordt ook de muntjak (*Muntacius reevesi*) in Nederland gesignaleerd.

Uit onderstaand figuur blijkt duidelijk het verschil in grootte tussen de mens en de diverse hertensoorten.

Het edelhert

Het grootste hert van ons land is het edelhert. Alleen de mannelijke dieren dragen een gewei, dat uit vertakte stangen is opgebouwd.

Het edelhert komt voor op de Veluwe en in de Oostvaardersplassen.

Het damhert

Het damhert, kleiner dan het edelhert, is het bekende parkhert, dat in de vrije natuur op de Veluwe, in de Amsterdamse Waterleidingduinen en op Walcheren voorkomt.

Het meest opvallende is het schoffelvormige gewei van de mannelijke dieren.

Het ree

Vergeleken met edelhert en damhert is het ree het “kleinste hert” van ons land. Alleen de mannelijke dieren dragen een gewei. Het gewei bestaat meestal uit twee vertakte geweistangen. De basisvorm bestaat uit drie uiteinden per geweistang, maar onvertakte gewei-stangen (spitsers) komen ook voor. Het ree leeft in bijna alle terreintypen en komt in heel Nederland voor.

De muntjak

De muntjak komt van oorsprong uit Azië, heeft een schouderhoogte van 43 tot 52 cm en een gewicht van 9 tot 18 kg. Sinds 1999 waargenomen in o.a. de Achterhoek en op de Veluwe.

Het geweitje van de bok heeft slechts één vertakking. De kleur van de vacht is glanzend kastanje bruin met een kleine witte spiegel, bedekt door een staart van 9 tot 17 cm.

Advies

Houd te allen tijde rekening met onze reeën!

Zij beschikken over zeer goede reuk- en gehoororganen en hebben u vaak al eerder in de gaten dan u hen.

Blijf op de voor u bestemde **paden**.
Houd honden aan de **lijn**.
Geen **vuur** in de natuur.

Door op de paden te blijven voorkomt u **onrust** onder dieren en komt u niet in aanraking met **teken** (met de mogelijkheid dat u de ziekte van Lyme oploopt).

Laat kalfjes met rust en raak ze niet aan.
Ook al lijken ze verlaten, ze zijn het niet!

Winter

Er is in de winter weinig voedsel. In de winter zie je reeën vaak in groepjes bijeen.

Meestal bestaat zo'n groepje uit een geit met haar kalveren, vaak vergezeld van een bok. Soms voegen zich verschillende groepjes samen.

Een dergelijke groep wordt een sprong genoemd.

De vacht is, in tegenstelling tot het “rode zomer-
kleed”, nu dicht en grijs.

Bij de bokken groeit een nieuw gewei. Dit nieuwe gewei is omhuld door een huid, ook wel "bast" genaamd.

Ook als de bokken geen gewei dragen zijn ze toch wel goed te herkennen. Er is een duidelijk verschil tussen de spiegel (achterkant) van een geit en de spiegel van een bok.

De geit heeft een zgn. schortje, een plukje wit haar onder de anus.

De bok heeft een duidelijk andere spiegel, zonder schortje.

Lente

Reebokken bakenen hun terrein af en vegen hun gewei. Jonge bokken worden door volwassen bokken verdreven en met name in deze periode komen de meeste aanrijdingen voor.

De bast wordt van het gewei geveegd.

Er is voldoende mals voedsel want de knoppen van bomen en struiken lopen uit. Het gras en de kruiden op de grond gaan groeien.

De kalfjes
worden
geboren.

Zomer

Er is nu een overvloed aan voedsel. In de zomer vindt de voortplanting plaats. Heel lang kan de bok de geit dan achtervolgen (drijven). Uiteindelijk wordt de geit gedekt.

In de warme zomerperiode dragen de reeën hun dunnere, roodbruine haarkleed.

Herfst

De kalfjes zijn inmiddels groot geworden. Ze zijn soms moeilijker van de geit te onderscheiden.

Ze leven in familieverband. Een bok sluit zich graag bij zo'n sprong aan.

De dunnere roodbruine vacht verandert nu in een dichte, grijze vacht die hen tegen de koude en regen moet beschermen.

Er is nog steeds volop voedsel. De reeën eten erg veel en leggen nu een vetreserve aan om de winter door te komen.

Voortplanting

Midden in de zomer zoekt de bok de geit op en paart met haar (de bronst). Het eitje wordt bevrucht.

Het embryo gaat pas groeien rond de jaarwisseling.

Dit noemt men uitgestelde implantatie. In het voorjaar heeft de geit een dikke buik. Dat ze drachtig (dragend) is, is nu goed te zien. Als in mei/juni de kalfjes worden geboren, verstoppen zij zich eerst in de dekking.

Zij lijken dan verlaten maar zijn het niet.

Het gewei

Geiten dragen geen gewei, bokken wel. Ieder jaar vormt zich een nieuw gewei.

In de late herfst valt het gewei af. Direct daarna begint de opbouw van het nieuwe gewei. Vanuit de huid wordt het gewei gemaakt.

In de winter de eerste knopjes.

Een geveegd gewei in het voorjaar.

Aanrijdingen

Elk jaar weer vinden er veel aanrijdingen plaats met reeën. En meestal met als gevolg een dood ree en vaak een (zwaar) beschadigd voertuig.

Voor de Vereniging het Reewild is een juiste registratie van locatie en oorzaak van groot belang. Bij een aanrijding waarna het gewonde ree wegvlucht is een deskundige, goede nazoek noodzakelijk.

Waarschuw bij aanrijdingen altijd de politie.

Meer weten over reewild in Nederland?

De documentaire Capreolus Capreolus “Reeënsprongen in Nederland” geeft een actueel en helder beeld van de leefsituatie van reewild in ons steeds voller wordende land en laat u bovendien genieten van schitterende natuuroptnames. Deze 50 minuten durende film is door de bekende natuurfilmer Luc Enting in opdracht van de Vereniging Het Reewild gemaakt. De documentaire is op video en dvd verkrijgbaar, te bestellen via de website www.reewild.nl

Nadere info over de Vereniging Het Reewild kunt u ook vinden op deze website.

Doelstelling Vereniging Het Reewild

De Vereniging Het Reewild streeft naar het behoud van duurzame populaties reeën (*Capreolus capreolus* L.) in Nederland en de bevordering van het welzijn van reeën in Nederland.

Uitvoering

Om de doelstelling te realiseren dient deskundig en actief beheer op basis van door de overheid goedgekeurde beheerplannen te worden uitgevoerd. In de plannen, op te stellen door de Faunabeheereenheden (FBE's), worden populatiegegevens gerelateerd aan belangrijke factoren zoals voedsel, rust, ruimte, schade aan zowel flora als fauna en veiligheid. Het beheer zal worden uitgevoerd in overleg en in samenwerking met beheerders van cultuur- en natuurgebieden en met de daarbij betrokken overheden. Beheermaatregelen hebben zowel op terreinen waarin reeën leven als op de omvang van de populaties betrekking.

De uitvoering van beheermaatregelen wordt in handen gegeven van deskundigen. Voor zover het actief ingrijpen in de populatie betreft, acht de Vereniging afschot een juiste en veilige methode. Conform de bedoelingen van de wetgever zullen adequaat opgeleide jagers - samenwerkend binnen Wildbeheereenheden (WBE's) - deze taak verrichten.

De vereniging draagt kennis uit en geeft voorlichting en adviezen. Tevens bevordert zij wetenschappelijk onderzoek.

Gedragsregels en controle

Men dient de reeën tegen onnodig lijden te beschermen. Bij de aantalregulatie zijn de uitvoerenden gehouden zich te gedragen zoals een goed jager betaamt. Schending van deze verplichtingen kan worden aangebracht bij de Stichting Tuchtrechtspraak Jacht- en Wildbeheer, gevestigd te Utrecht. Teneinde controle op en registratie van het afschot mogelijk te maken, worden geschoten reeën voorzien van een uniek nummer.

Toelichting

De doelstelling komt voort uit het feit dat het aantal reeën in ons land zich in de voorgaande decennia heeft vertienvoudigd.

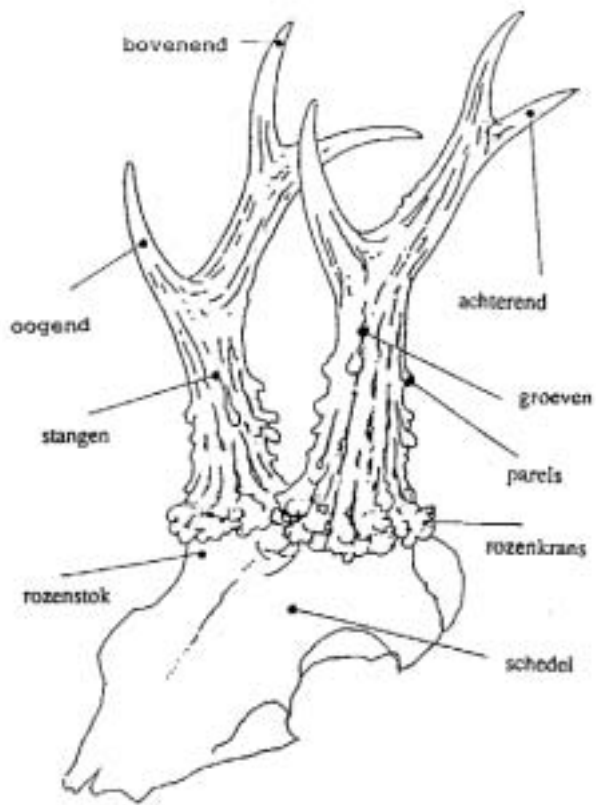
Gevolg hiervan is dat reeën inmiddels verspreid over vrijwel het gehele land voorkomen. Hiertegenover staat dat het Nederlandse buitengebied intensief door de mens wordt gebruikt en ingericht waardoor er onder meer geen plaats meer is voor grote predatoren.

De mens bepaalt dus direct en indirect de leefomstandigheden van reeën. Dit legt een morele en wettelijke zorgplicht op de mens om de gezondheid en het welzijn van het ree zoveel mogelijk veilig te stellen. Niet ingrijpen leidt namelijk tot overbevolking c.q. ruimtegebrek, waardoor voedselschaarste en stress optreden. Dit zijn omstandigheden waarin abnormale vatbaarheid voor ziekten ontstaat en ernstige gedragsafwijkingen voorkomen. Parasieten krijgen voorts grote invloed als gevolg van de verminderde weerstand, wat onherroepelijk leidt tot omvangrijke sterfte onder de reeën. Dit proces gaat naar het oordeel van de Vereniging gepaard met onaanvaardbaar veel dierenleed en de Vereniging vindt dit onethisch. De Vereniging is daarom van oordeel dat een consequent en actief beheer van de sterk gegroeide populaties reeën noodzakelijk is. Zij pleit voor aantallen die in evenwicht zijn met de leefomgeving en de daar geldende functies.

De gezondheids- en welzijnstoestand van een ree kan volgens veterinaire inzichten worden bepaald aan de hand van het al dan niet aanwezig zijn van ziekten, parasieten, gedragsafwijkingen en verstoorde fysiologische processen

Aantalsregulatie kan eveneens noodzakelijk zijn in verband met de belangen van bos-, land- en tuinbouw, verkeersveiligheid en volksgezondheid.

De Vereniging Het Reewild dankt een ieder die, op welke wijze dan ook, heeft bijgedragen aan het tot stand komen van deze folder.

ISBN 90-808615-1-0

WWW.REEWILD.NL